

enige om, at dette Forhold er til Stede over hele Landet. Vurderingen i hele Landet sker noget forskelligt paa de forskellige Steder. Jeg tror, at en Vurdering, som skal ske paa Grundlag af Ejendoms-skyldvurderingen, i det hele taget altid vil blive foretaget noget forskelligt paa de forskellige Egne. Det er vanskeligt at faa Ensartethed til Stede, og det er ogsaa en af Grundene til, at jeg ønsker, at vi saa hurtigt som muligt maatte komme bort fra denne Form for Vurdering og over til Skyldsætning af de egentlige Jordværdier, det er der, Kærnen ligger, og jeg vil haabe, at vi gennem de Forhandlinger, som føres om dette Forslag og om andre Forslag, der komme til at ligge for til Behandling i en nær Fremtid, maa komme et Skridt videre i Retning af at erkende, at den Beskatning, vi skulle have, skal være en Beskatning af Jordværdierne og ikke af noget som helst andet. Naar den ærede Ordfører for Højre hævder, at Højre ikke kan tiltræde Forslaget, som det foreligger, er jeg for saa vidt ganske enig med ham, idet jeg heller ikke kan tiltræde det, skønt det er udfra en ganske modsat Opfattelse.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgkreds): Der er en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem (J. Andersen), jeg gerne vilde gøre en kort Bemærkning til. Jeg tog vist ikke fejl, naar det ærede Medlem beklagede, til en vis Grad i alt Fald, at den Jernbaneskyld, der er Tale om her, ikke blev en stedsevarende Afgift i Stedet for en Afgift, som i Løbet af en Aarrække bliver bortamortiseret, løber ud. Det ærede Medlem nikker, jeg har altsaa Ret. Men saa maa jeg dertil sige, at saafremt det skulde komme til det, at man gør denne Afgift til en stedsevarende Afgift, vil jeg absolut stemme mod Lovforslaget. Nu have vi gennem Aaringer, og jeg haaber, vi ville blive ved med det, arbejdet for at faa ensartede Beskatningsregler gennemførte, og jeg vil til det sidste modsætte mig ethvert Forsøg paa at lave stedsevarende Skatter, der komme til at ramme specielle særlige Kredse ude omkring i Landet. Netop den Bestemmelse, at den ikke er stedsevarende, gør, at jeg kan gaa med til dette Lovforslag, i modsat Fald vilde jeg ikke kunne gøre det.

N. C. Jensen: Jeg giver den sidste ærede Taler (N. P. Jensen [Randers Amts 4de Valgkreds]) Ret i den korte Bemærkning, han gjorde overfor det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). At gøre en saadan lokal og lokalt begrænset Skat til en stedsevarende Skat, forekommer mig at være den største Urimelighed, man kan tænke sig. Vilde man det, maatte man gaa langt, langt videre, saa maatte man inddrage alle gamle Jernbaneanlæg under denne Beskatning. Det er jo noget, der siger sig selv. At lægge en saadan lokal Skat paa her i al Evighed forekommer mig at være en Urimelighed, og det vilde heller ikke jeg nogen Sinde være med til at stemme for.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) har ganske sikkert misforstaaet § 5 i Loven, eller ogsaa har jeg ganske misforstaaet det ærede Medlem. Han talte noget om, at det var urimeligt, at de Bygninger, der nævnes i § 5, Skoler, Biblioteker, Museer, Hospitaler o. s. v., bleve fritagne, og for at begrunde det sagde han, at man kunde jo tænke sig, der til disse hørte betydelige Arealer, som et Aktieselskab eller en Privatmand, eller hvad det nu var, han tænkte paa, senere hen kunde udnytte. Men det er jo ganske udelukket. Der staar i § 5: „saa længe og for saa vidt de benyttes i offentligt Øjemed“. (J. Andersen: Ja, det er rigtigt). Ja, det er rigtigt; men saa kan jeg ikke se, hvordan en Privatmand eller et Aktieselskab skulde kunne udnytte det. (J. Andersen: Naar de sælge Ejendommen). Ja men, saa forekommer det mig, at saa hører den ikke længere hverken til Skoler eller Museer; saa er den gaet over til anden Benyttelse og maa drages ind under Beskatningen. Dette forekommer mig saa selvindlysende, at det ærede Medlems Frygt maa hvile paa en ren Misforstaaelse.

Endnu skal jeg kun gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Han taler om, at det er paa urette Sted, man sætter Grænsen for Skattens Ophør. Men det er, synes jeg, ganske forkert at ville hævde det, det ærede Medlem gentagende kommer til, at denne Skat skal være stedsevarende. Skal den det, maa andre Mennesker, andre Borgere i dette Land ind under den samme Beskatning. (J. Andersen: Selvfølgelig). Selvfølgelig! Men det forekommer mig, det ærede Medlem ikke pointerede noget i saa Henseende. Men jeg maa gøre endnu en Bemærkning. Det forekommer mig, at den højtærede fungerende Trafik-